

РЕШЕНИЕ

№ 61

гр. Силистра, 19.04.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – СИЛИСТРА в публично заседание на двадесети март през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: М. Ст. Х.

при участието на секретаря Гл. Н.
като разгледа докладваното от М. Ст. Х. Административно наказателно дело
№ 20233420200094 по описа за 2023 година

и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.59 и сл. във връзка с чл.84 от ЗАНН.

Жалбоподателят И. С. Х. от с.К., обл.Силистра, ул.“И.“ № 51, ет.1, ап.2, ЕГН ***** обжалва Наказателно постановление № 22-1099-001427/02.09.2022г., издадено от началник група, сектор ПП при ОД на МВР-Силистра, с което му е било наложено административно наказание- глоба в размер на 3000 / три хиляди / лева и лишаване от право да управлява МПС за срок от 12 / дванадесет / месеца за извършено нарушение по чл.104Б, т.2 от ЗДвП. Изтъква доводи за незаконосъобразност при издаването на акта и НП.

Административно-наказващ орган – ОДМВР - гр. Силистра, надлежно уведомен, не се явява представител, не изпраща проц.представител, не депозира писмено становище по делото.

Актосъставител- А. И. п., редовно призован, явява се лично в съдебно заседание и депозира своите показания добросъвестно, като съда ги прие и приобщи като доказателства по същото.

Свидетел- Г. Т. К., редовно призован, явява се лично в съдебно заседание и депозира своите показания добросъвестно, като съда ги прие и приобщи като доказателства по същото.

Районна прокуратура- Силистра- надлежно уведомена, не се явява представител, не депозира становище по делото.

Жалбоподателят Х., редовно призован, не се явява, изпраща проц.представител- адв.Е.

П. при АК-Силистра. Моли съда да отмени обжалваното НП като незаконосъобразно и неправилно и излага доводи в тази насока.

След даване ход на делото от страна проц.представител на жалбоподателя беше направени искане да се допуснат до разпит в качеството на свидетели две, водени от тях лица. Съда счете искането за своевременно направено и допустимо, поради което допусна до разпит в качеството на свидетели лицата Н. С. Х. и В. Х. В., които дадоха своите показания добросъвестно и съда ги прие и приобщи към доказателствения материал по делото.

Съдът, като прецени представените по делото доказателства и като обсъди доводите на жалбоподателя и АНО, прие за установено следното:

Н а 01.08.2022г. в 13.17ч .св. п. и К.- служители на ПП при ОДМВР-Силистра изпълнявали служебните си задължения в гр.Силистра, по ул.“С. В.“, като вземали отношение по неправилно паркиран автомобил, на спирката срещу Камъшит, малко след светофарите на „КиК“, съставяйки му фиш. Докато изпълнявали служебните си задължения, лек автомобил „Мерцедес ЦЛК 320“ с рег. № ** преминал през светофарите до „КиК“ и продължил движението си към централната градска част, като преминавайки покрай служебния автомобил се движел нормално. След като преминал служебния автомобил, процесния лек автомобил завъртял рязко на по-широката част на платното, намираща се срещу аптека „Еврика“, поднесъл наляво и надясно, като гумите на автомобила загубили сцепление с асфалта и продължил движението си към светофарите на „КиК“.

След като забелязали тези негови действия, органите на реда веднага потеглили след автомобила и малко преди бензиностанция „ОМВ“ го настигнали и спрели за проверка. При потеглянето си органите на реда помолили възмутените граждани, които станали свидетели на това поведение на водача на процесния лек автомобил да изчакат на място, за да им бъдат снети показания по случая, но след завръщането си там, от тях никой не бил останал на място, изчаквайки пристигането на органите на реда.

След като спрели процесния лек автомобил, органите на реда извършили проверка на документите на водача и установили, че същия се управлявал от жалбоподателя И. Х., като с него в автомобила имало още две лица, на видима възраст по-малки от него. Попитали го защо е направил тази демонстрация, на който въпрос жалбоподателя Х. отговорил, че е изпуснал съединителя на автомобила и затова се е получило по-рязкото потегляне, но и двамата служители на реда видели, че автомобила, управляван от жалбоподателя Х. е с автоматична скоростна кутия и няма съединител, поради което се усъмнили в неговите обяснения.

Предвид установеното и лично видяното от двамата служители на реда действие, извършено от жалбоподателя И. Х., св. п. му съставил АУАН № GA698185/ 01.08.2022г. за извършено нарушение по чл.104Б, т.2 от ЗДвП. Съставения акт бил подписан без възражения от жалбоподателя Х. и препис от него му бил връчен.

АНО след като се запознал с преписката е съставил обжалваното от жалбоподателя НП № 22-1099-001427/ 02.09.2022г. за извършено нарушение по чл.104Б, т.2 от ЗДвП, като

жалбоподателя бил наказан съобразно нормата на чл.175А, ал.1, предл.3 от ЗДвП. Наказателното постановление е било връчено редовно на жалбоподателя на 21.02.2023г.

В срока на обжалването, на същата дата 21.02.2023г. жалбоподателя е депозирал процесната жалба срещу издаденото НП, въз основа на която е било образувано и настоящето административнонаказателно производство пред РС- Силистра.

Според показанията на допуснатите до разпит в качеството им на свидетели допълнително искани от страна на проц.представител на жалбоподателя две лица- Н. С. Х. и В. Х. В., по това време те са били на кафенето в близост до мястото, където се случило горното. Видели как жалбоподателя И. Х. идвал от към светофарите на „КиК“ с автомобила си, движейки се с нормална скорост, като достигайки до по-широката част от пътното платно, в близост до аптека „Еврика“ направил обратен завой, и тъй като от към ЦУМ идвала друга кола потеглил малко по-рязко. В следствие на това и тъй като по платното имало прах, автомобила на жалбоподателя Х. поднесъл, но след това изправил автомобила и продължил движението си отново към светофарите на „КиК“. И двамата свидетели били роднини на жалбоподателя Х., като св.Николай Х. му бил първи братовчед, а св.В. Василев бил племенник на жалбоподателя, поради което го разпознали много добре.

Съдът в изпълнение на задължението си за контрол по законосъобразността на образуването и провеждането на административно – наказателното производство, установи следното от правна страна:

Жалбата е процесуално допустима, тъй като е подадена в срока за обжалване, от процесуално легитимно лице- жалбоподателят И. С. Х..

Разгледана по същество същата е неоснователна по следните съображения:

АУАН № GA 698185/ 01.08.2022г. и обжалваното НП са издадени в съответствие на процесуалните правила: Деянието за което е била ангажирана административно-наказателната отговорност на жалбоподателя е било квалифицирано по чл.104Б, т.2 от ЗДвП, за това, че на 01.08.2022г. в 13,17ч. в гр.Силистра, на ул.“С. В.“, жалбоподателя И. Х. като водач на лек автомобил „Мерцедес ЦЛК 320“ с рег. № **, при управлението му ненужно и демонстративно извършва поднасяне на автомобила наляво и надясно по пътното платно, губейки сцепление с пътното платно и застрашава живота и здравето на останалите участници в движението.

Горната фактическа обстановка се установява по безспорен начин от събраните по делото материали по АНП, както и гласните и писмени доказателства, събрани в хода на съдебното производство, които съдът кредитира изцяло. От обстоятелствената част на АУАН, който като съставен по надлежния ред, представлява годно доказателствено средство, съобразно разпоредбата на чл.189, ал.2 от ЗДвП за констатациите в него, се установява гореописаната фактическа обстановка, в каквата насока са и показанията на актосъставителя и свидетелят по акта, които съда кредитира изцяло. Констатациите в АУАН-ът не са били оспорени нито при предявяване на акта, нито чрез възражения в срока по чл. 44, ал. 1 от ЗАНН, нито пък в съдебната фаза пред настоящата инстанция се

ангажираха от страната жалбоподател доказателства, опровергаващи или поне внасящи съмнение в достоверността на вписаните в АУАН обстоятелства на процесното нарушение. Д този извод се достига въпреки показанията на двамата водени от страна на проц.представител на жалбоподателя две лица, тъй като на първо място те не опровергават описаното в акта. Същите заявиха, че са видели как при обратния завой автомобила, управляван от жалбоподателя И. Х. е потеглил рязко, но в следствие на прахта по пътното платно е загубил сцепление с него за малко, като след това е изправил автомобила. Тези твърдения на св.Николай Х. и В. Василев съда счита за недостоверни, тъй като от показанията на двамата служители на реда става ясно, че времето е било ясно и слънчево, деянието е осъществено през светлата част на денонощието- около 13,17ч., т.е. около обяд, пътното платно е било чисто, но предвид времевия интервал е било и доста натоварено както с други автомобили, така и с пешеходци. В случая следва да се има предвид и обстоятелството, че и двамата свидетели са роднини на жалбоподателя Х. и очевидно по някакво стечение на обстоятелствата са се намирали точно там, където се е развило действието. Именно и поради това обстоятелство, съда не кредитира показанията на св.Николай Х. и В. Василев в тази им част като достоверни, и ги изключи от доказателствения материал по делото. Същите страдат от логичност и обоснованост, и нямат взаимовръзка с останалия доказателствен материал по делото. Съдът кредитира изцяло показанията на актосъставителя п. и свидетеля К., тъй като показанията им са логични и изясняват детайлно възприетата от тях неправомерна маневра от страна на жалбоподателя Х., с която същият е създал опасност за движението на път за обществено ползване. Освен това няма данни по делото, които да създават съмнения относно обективността и безпристрастността на тези свидетели, или да сочат на наличието на мотив да набедят жалбоподателя Х. в нарушение, което не е извършил. По силата на въведената в чл. 189, ал. 2 от ЗДвП презумция, процесният АУАН се ползва с формална доказателствена сила в административнонаказателното производство до доказване на противното, като в конкретния случай констатациите в акта не само не са опровергани пред съда, но и са потвърдени изцяло в хода на съдебното следствие в производство. Следва да се отбележи, че актът за нарушение е бил съставен в присъствието на жалбоподателя И. Х. и надлежно му е бил връчен, който собственоръчно е вписал, че няма възражения по изложените в него фактически и правни основания.

При така приетото за установено от фактическа страна законосъобразно и обосновано административнонаказващият орган е приел, че с действията си жалбоподателят И. Х. е извършил нарушение по чл. 104б, т. 2 от ЗДвП и му е наложил административно наказание на основание чл. 53 от ЗАНН и чл. 175а, ал. 1, предл. 3 от ЗДвП- глоба в размер на 3000 лева и лишаване от право да управлява МПС за срок от 12 /дванадесет/ месеца. Съобразно разпоредбата на чл. 104б, т. 2 от ЗДвП на водача на моторно превозно средство е забранено да използва пътищата, отворени за обществено ползване, за други цели, освен в съответствие с тяхното предназначение за превоз на хора и товар. Следователно, всеки правоспособен водач има задължение да се движи по пътищата, отворени за обществено ползване, като е длъжен да спазва предписанието на чл. 104б, т. 2 ЗДвП, а именно - да използва същите

единствено с цел превоз на хора и товари. Всички останали действия и маневри при управление на МПС следва да бъдат извършвани извън тези пътища и на обособените за тази цел места.

Посочвайки като нарушена разпоредбата на чл. 104Б т. 2 от ЗДвП, наказващият орган ясно е описал в обстоятелствената частта на постановлението всички елементи от обективната страна на нарушението, в този смисъл е и константната съдебна практика. Ноторно известно е от гледна точка на общожителския опит и практика, дори за лица, които не са правоспособни водачи, че при определено боравене със системите на автомобила/рязко подаване на газ, боравене със съединителя на колата, завъртане на волана-поотделно или в съчетание, активиране на ръчната спирачка/, се наблюдава именно съобщения ефект, при който се демонстрира отклоняване от траекторията на движение на МПС, завъртане на задната част на колата и др. ефекти, известни като форсиране, "въртене на гуми", дрифт и пр. в общоговоримия език, но без съмнение този ефект е видно кога се цели, тъй като той не може да настъпи при нормално управление, без значение начина, по който е постигнат от водача от купето на автомобила. В наказателното постановление е достатъчно ясно и недвусмислено описано поведението на автомобила на пътя, поради което правото на защита на жалбоподателя не е нарушено. Демонстративното управление на МПС по този начин е широко известен и разпространен особено сред млади хора, които желаят да покажат "майсторство" при управление на МПС. Не е нужно за целите на това производство да се установи как е постигнат конкретния ефект, след като неговото външно проявление е едно ненормално движение на автомобила/поднасяне наляво и вдясно/ на платното за движение, което платно е предназначено за движение на други ППС. Т. е. умишленото и съзнателно опасно шофиране посредством поднасяне на задната част на автомобила, въртенето на гуми, в никакъв случай не представлява използване на път за обществено ползване в съответствие с основната цел на пътищата – да се използват за превоз на хора и товари. В конкретния случай е била налице и непосредствена опасност за движението, която се установява безспорно от свидетелите очевидци – свидетелите п. и К.. Безспорно всяко неовладяване на колата под въздействието на центробежните сили и кинетичната енергия, загубата на контрол над автомобила, би довела и често в практиката води до това, автомобилът, който е със значително тегло, като вещ да се придвижи в пространството и да причини щети на имущество или увреждания на хора. И без наличието на специални знания по въпроса накъде точно и по какъв начин би се отклонил процесния автомобил, е известно, че такова отклонение е възможно под действие на физичните закони и често се наблюдава в живота от примерите на "черната" статистика за жертви в резултат на ПТП/§ 6, т. 30 от ЗДвП/. Действията на жалбоподателя Х. са извършени в централната част на населеното място в близост до пешеходна пътека и спирка на градския транспорт, при наличието на други участници в движението и на немалко присъстващи в непосредствена близост. Всяко неовладяване на автомобила и загубата на контрол в процеса на поднасяне и бързо движение на МПС би могло да има фатални последици, поради което е била създадена опасност за движението и участниците в него по смисъла на § 6, т. 28 от ДР на ЗДвП.

С оглед цялостния контрол за законосъобразност, категорично не може да се обсъжда и въпроса за приложението на чл. 28 от ЗАНН. Законодателят въведе разпоредбата на чл. 104б от ЗДвП в началото на 2017 г., обосновавайки се с изключителното увеличение на подобни случаи (като тук обсъждания) в цялата страна, при които водачи на автомобили извършват подобни "маневри" по оживени улици и кръстовища в населените места и по този начин застрашават здравето и живота на останалите участници в движението. От тази висока степен на опасност от тези действия е продиктуван и големият и тежък размер на предвиденото в санкционната норма на чл. 175а, ал. 1 от ЗДвП наказание "глоба" от 3 000 лева, както и кумулативно предвиденото "лишаване от право да се управлява МПС" за срок от 12 месеца. Следва да се отбележи и факта, че жалбоподателя предприемайки рисков маневра с което застрашава не само своя живот и здраве, но и на пътниците и на всички останали участници в движението. Поради изложеното самото процесно нарушение не се характеризира с по-ниска степен на обществена опасност от всяко друго нарушение от този вид, няма и не са и ангажирани доказателства за някакви многобройни или изключителни смекчаващи административната отговорност обстоятелства. Настоящият състав намира, че не са налице предпоставките за приложението на чл. 28 от ЗАНН, тъй като процесното нарушение, по начин на извършването, време, място и фактическа обстановка, не се отличава с липса на обществена опасност или с незначителна обществена опасност, в сравнение с обичайните случаи на административни нарушения от този вид, поради което не са налице условията за квалифицирането му като "маловажен случай" по смисъла на чл. 28 от ЗАНН.

По отношение възражението на жалбоподателя, че не е доказано умишлено деяние от негова страна, следва да се отчете, че законът санкционира не само умишлени, но и непредпазливи деяния, съставляващи административни нарушения /чл. 7 от ЗАНН/. Тъй като жалбоподателят Х. е правоспособен водач и придобитата правоспособност означава знание относно това как се борава със системите на автомобила, то субективната страна следва да се изведе и от това, че в разрез с правилата, същият по един недопустим начин е боравил и предизвикал хаотично движение на автомобила, неоправдано с други препятствия.

В конкретния случай умишленото подаване на газ и поднасянето на автомобила наляво и надясно в никакъв случай не представлява използване на път за обществено ползване в съответствие с основната цел на пътищата - за превоз на хора и товари. Видно от събраните по делото доказателства основната идея при шофирането на жалбоподателя Х. е било забавление по недопустим от закона начин, за което ясно говори ненужното подаване на газ при извършване на маневра завой наляво и завъртането на задната част на автомобила. Последните действия, извършени по оживени улици създават опасност както за самия водач в случай, че същият не успее да овладее автомобила или не притежава необходимия опит при шофиране, така и застрашава живота и здравето на останалите участници в движението, поради което се характеризира с висока степен на обществена опасност.

Административнонаказващият орган е приел, че жалбоподателят Х. не е използвал конкретния път, отворен за обществено ползване по предназначение, с което е създал опасност за участниците в движението. Доколкото в закона не се съдържа примерно изброяване относно забранените действия на пътищата, отворени за обществено ползване, то следва същите да се преценяват индивидуално във всеки конкретен случай с оглед опасността, която създават за околните. Следва да се вземе предвид, че именно поради зачестилите подобни случаи, законодателят е въвел и нормата на чл. 104б, т. 2 от ЗДвП. В настоящия случай и актосъставителят, и административнонаказващият орган за описали обективната страна на деянието, а именно: „ненужно и демонстративно извършва поднасяне на автомобила наляво и надясно по пътното платно, губейки сцепление с пътното платно и застрашава живота и здравето на останалите участници в движението“, т.е. в обстоятелствената част на Акта и на НП е индивидуализирано нарушението, вменено на жалбоподателя Х..

Следва да се вземе предвид, че извършването на непремислени маневри, които водят до повишаване на скоростта на движение, не позволяват на водача да реагира навременно при възникнало по пътя препятствие, затрудняващо движението по пътя. Според съдебната практика водачът на МПС има единствено задължение да избира правилно скоростта си, за да може при възникване на препятствието да намали скоростта или да спре. Той няма задължение да завива наляво или надясно с оглед избягване на аварийната ситуация. Изменение посоката на движение и повишение на допустимата скорост в определен случай е допустимо при т. нар. "спасителна маневра". Тя не е правно регламентирана и поначало е неправомерна, защото всяко внезапно отклонение на автомобила от праволинейното му движение може да създаде рискова, конфликтна ситуация, застрашаваща останалите участници в движението. Водачът на МПС може да извърши спасителна маневра само ако се е намирал в състояние на крайна необходимост по чл. 13, ал. 1 от НК, т. е. възникналата опасност да не може да се предотврати. В настоящият случай не се установи водачът да е действал в условията на крайна необходимост по чл. 13, ал. 1 от НК, като дори видно от свидетелските показания на неговите роднини- св.Николай Х. и В. Василев, същият е извършил маневра завиване наляво, подавайки неоправдано повече от необходимото за извършването ѝ газ на автомобила, което е довело до поднасяне на автомобила наляво и надясно, губейки сцепление с пътното платно по този начин. Не се доказва и възникнала на пътя опасност и тя да е била в т. нар. "опасна зона" за спиране на МПС, т. е. да не могъл да спре или най-малкото да намали скоростта. Предвид това, не може да се приеме, че в конкретния случай е била налице "спасителна маневра", която на основание чл. 8 от ЗАНН да не представлява административно нарушение.

На жалбоподателя Х. е вменено допуснато нарушение на посочената в акта и наказателното постановление норма на закона, поради използване на път, отворен за обществено ползване за цели извън допустимите – за превоз на хора и товари. Предвид изложеното, извършената от страна на жалбоподателя маневра се явява "опасна", тъй като е била неподходяща с оглед мястото на извършване на същата, натовареността на движение,

щом извършването ѝ е създавало опасност за останалите участници в движението по същия път.

Законосъобразно и обосновано административнонаказващият орган на основание чл.175а, ал.1, пр.3 от ЗДвП е наложил на жалбоподателя Х. административни наказания глоба в размер на 3000 лв и лишаване от право да управлява МПС за срок от 12 /дванадесет/ месеца, като е взел предвид тежестта на извършеното нарушение и характера и степента на обществена опасност на деянието.

Съдът не констатира да са допуснати съществени процесуални нарушения, както при съставянето на АУАН, така и при съставяне на обжалваното НП, които да са довели до ограничаване правото на защита на наказаното лице – жалбоподател в настоящото производство. Описаната в акта и наказателното постановление фактическа обстановка, както и дадената правна квалификация дават възможност на нарушителя да разбере по категоричен начин кое е поведението, възприето от наказващия орган като укоримо и въз основа на кои законови текстове е ангажирана административно-наказателната му отговорност.

Относно наложеното наказание, в нормата на чл.175А, ал.1 от ЗДвП се предвижда наказание лишаване от право да управлява моторно превозно средство за срок от 12 месеца и с глоба в размер на 3000 лв. за водач, който организира или участва в нерегламентирани състезания по пътищата, отворени за обществено ползване, или ги ползва за други цели, освен в съответствие с тяхното предназначение за превоз на хора и товари. В случая законодателя е фиксирал и двете наказания без предвиден минимален или максимален размер, поради което нито АНО, нито съда може да редуцира. Следователно, при установяване на всички елементи от хипотезата на правната норма, административно наказващия орган правилно е наложил посоченото наказание в законно установения му размер и същия не би могъл да бъде коригиран от съда. Кумулативно предвиденото наказание „лишаване от право да управлява МПС“ също е било приложено от АНО в неговия законно установен размер, поради което и не може да бъде редуциран.

По време на производството по установяване на адм. нарушение и налагане на адм. наказание съдът не констатира да са допуснати съществени нарушения на процесуални правила, обуславящи отмяна на НП. АУАН и НП са издадени от компетентни лица, по смисъла на ЗДвП. Съдържат задължителните за същите реквизити, указани в ЗАНН. Не страдат от пороци, които да водят до тяхната незаконосъобразност и са направени правилните правни изводи въз основа на правилно възприетата фактическа обстановка. Наказателното постановление е издадено в съответствие с материалния закон. Установи се по несъмнен и категоричен начин от събраните по делото писмени и гласни доказателства, че жалбоподателят И. Х. е осъществил състава на адм. нарушение по чл.104Б, т.2 от ЗДвП.

Според чл.63д, ал.1 от ЗАНН в съдебните производства пред районния съд страните имат право на присъждане на разноски по реда на Административнопроцесуалния кодекс. Според чл.143, ал.3 от АПК, когато съдът отхвърли оспорването или подателят на жалбата оттегли жалбата, страната, за която административният акт е благоприятен, има право на

разноски. Предвид изхода на делото, няма основание за присъждане на направените от страна на жалбоподателя разноски за възнаграждение на адвокат.

Другата страна не претендира възнаграждение и такова не се присъжда.

Водим от гореизложеното и на основание чл.63, ал.2, т.5 във вр.с чл.63, ал.9 от ЗАНН, Районен съд- Силистра,

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА изцяло Наказателно постановление № 22-1099-001427/ 02.09.2022г., издадено от началника на група, сектор ПП при ОД на МВР- Силистра, въз основа на АУАН № GA698185/ 01.08.2022г., с което на основание чл.175А, ал.1, предл.3 от ЗДвП на И. С. Х. от с.К., обл.Силистра, ул."И." № 51, ет.1, ап.2, ЕГН ***** е било наложено административно наказание- глоба в размер на 3000 / три хиляди / лева и лишаване от право да управлява МПС за срок от 12 / дванадесет / месеца за извършено от него нарушение по чл.104Б, т.2 от ЗДвП като ***законосъобразно, доказано,обосновано и правилно.***

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ искането на адв.Е. П. при АК-Силистра за присъждане на адвокатско възнаграждение, съобразно чл.38, ал.2, т.2 от Закона за адвокатурата, като ***неоснователно.***

Решението подлежи на касационно обжалване в четиринадесет дневен срок пред Административен съд- Силистра, считано от датата на съобщаването му.

Съдия при Районен съд – Силистра: _____